

αίτινες μαστίζουσιν ἀπό τινος τὰς Ἀθήνας ἀνὰ πᾶν θέρος, καθιστῶσαι αὐτὰς Καθαρτήριον. Καὶ οὗτος εἶναι, νομίζω, ὁ λόγος, δι' ὃν ἡ ἱερὰ τῶν Ὀρθοδόξων γεωγραφία, ἀναγράφουσα ἐν τῇ χάρτῃ αὐτῆς τὰ δύο μεγάλα ἀλλ' ἀόρατα βασίλεια, Οὐρανὸν καὶ Ἄδην, οὐδὲν ἀπολύτως σημειοῖ περὶ Καθαρτηρίου, ἔκτοτε, ὡς φαίνεται, τὸ λαμπρὸν μέλλον τῶν Ἀθηνῶν προβλέπουσα.

Ταῦτό τοῦτο συνέβη καὶ εἰς ἐμέ· ἀκούων πάντοτε περὶ Διαβόλου ἐσυνείθισα ἐπὶ τέλει. Κατὰ δὲ τὴν τελευταίαν διδασχὴν δὲν τὸν ἐφοβούμην πλέον· ἤμην τεθωρακισμένος κατὰ τῶν ὀνύχων του, ὡς εἰ ἐφόρουσιν τὸ περίφημον τοῦ μακαρίτου Α. Παπαδοπούλου Βρετοῦ πῆλημα, τὸ ἐξασφαλίζον τὸν φέροντα ἀπὸ τῶν βολῶν τοῦ ὄπλου. Ἄπαξ δὲ τοῦ φόβου ἀπαλλαγείς, εἶπον κατ' ἐμαυτὸν· ἴδωμεν ἐκ τοῦ σύνεγγυς

ΠΟΛΕΜΙΣΤΗΣ ΖΟΥΛΟΥ

τὸν φοβερόν τοῦτον τοῦ ἀνθρώπινου γένους ἐχθρόν, πρὸς ὃν εἴμεθα καταδεδικασμένοι νὰ παλαιώμεν ἐφ' ἔρου ζωῆς.

Καὶ δὴ ἀναδιψήσας βιβλιοθήκας ἠρεύνησα τοὺς Πατέρας, διηλθον τὰ συναξάρια καὶ τὴν Légende dorée, καὶ ἐμελέτησα ὅσα ἠδυνήθην νὰ εὑρω περὶ δαιμονολογίας σοφὰ βιβλία. Τὸ δὲ ἀποτέλεσμα τῆς μακρᾶς καὶ πολυετοῦς ταύτης ἐρεύνης τοῦτο: ὅτι ὁ Διάβολος δὲν εἶναι τόσῳ μαῦρος, ὅσῳ τὸν λέγουσιν οἱ παπᾶδες par jalousie de... couleur, διότι μαῦροι καὶ αὐτοί. Μικρὸν δὲ κατὰ μικρὸν τσοῦτω ἐξωκειώθην πρὸς τὸ ἄλλοτε τρομάζον με τοῦτο πρόσωπον, ὥστε ἀπεφάσισα νὰ τὸ γνωρίσω καὶ τοῖς ἄλλοις, τὸν ἀγαθὸν προθέμενος σκοπὸν τοῦ ἀπαλλάξαι αὐτοὺς δεινοῦ φόβου, τὴν δὲ καλὴν μου ταύτην διάθεσιν ἔδειξα, ὡς εἰκός, τοῖς ἀναγνώσταις τοῦ προσεχούς Ἀττικῷ Ἡμερολογίῳ, ὑποσχεθεὶς αὐτοῖς τὸν βίον τοῦ Διαβόλου, ἂν, ὡς εὐελπιστῶ, δὲν

φοβηθῶσι νὰ τὸν ἀναγνώσωσι καὶ κολασθῶσι μετ' ἐμοῦ.

Ἄλλ' ὡς ἤξεύρετε, ὁ Διάβολος ἔχει πολλὰ ποδάρια κατὰ τὸ δημῶδες, καὶ ὡς καλὸς γογγὸς ἐφύλαξα ἐν διὰ τὸν βηπτιστικόν μου. Ἐννοῶ τὸν μορφασμὸν σας, ἔχετε δίκαιον· ἂν σᾶς ἔστελλα τὸ ποδαράκι τῆς Cendrillon ἢ Στακτοπούτας— ἦτο τόσῳ χαριτωμένον, ὥστε ἐγένετο παροιμιῶδες— καὶ τί καλλίτερα; ἀλλὰ πόδι Διαβόλου, πόδι δυσειδὲς μορφήν ἔχον τράγου, νὰ βεβηλώσῃ πατοῦν τὰς ὠραίας τοῦ Ἀττικῷ Μουσείου αἰθούσας; ὅποια ἀληθῶς πρὸς τὴν καλλιτεχνίαν ἀσέβεια! Τὸ πόδι ὅμως δὲν πέμπεται χάριν τοῦ βαπτιστικοῦ, ἀλλὰ πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ γογγοῦ, ἵνα διὰ τοῦ Διαβόλου πολεμήσῃ τὴν κόλασιν καὶ ἐπιτύχῃ νὰ μὴ σημειωθῇ τὸ ὄνομά του ἐν τῇ καταχθονίῳ βιβλίῳ τῶν ἀγαθῶν διαθέσεων, ὥστε τὸ πρᾶγμα διαφέρει.

ΚΑΤΟΙΚΟΙ ΖΟΥΛΟΥ

III

Ἐν τούτοις βλέπω ὅτι ἔφθασα εἰς τὸ τέλος τῆς μικρᾶς ταύτης ἐπιστολῆς μου καὶ δὲν συνεχάρην ἐτι ὑμῖν διὰ τὸ Ἀττικὸν Μουσεῖον, ὅπερ δὲν ἀμφιβάλλω ὅτι θὰ κοσμήσῃ τὴν αἴθουσαν πάσης μουσοτραφοῦς δεσποίνης. Λέγω δὲ δεσποίνης, διότι αἱ γυναῖκες εἰσι μᾶλλον τῶν ἀνδρῶν καλαισθητοί, ὁρατὴ δὲ τούτου ἀπόδειξις τὸ ἄχαρι ἡμῶν κοστοῦμ καὶ ἡ ὠραία αὐτῶν τοαλέττα. Ἀληθῶς, φίλε κύριε, ἐπεχειρήσατε νὰ λύσητε δύσκολον καλλιτεχνικὸν ζήτημα, πῶς δὴλα δὴ ἐφικτὸν εἶναι, νὰ ἐκδίδωνται καὶ ἐν Ἀθήναις ἐπὶ μετριωτάτῃ συνδρομῇ εἰκονογραφικὰ περιοδικὰ τῶν τῆς Ἑσπερίας ἐφάμιλλα. Καὶ εἰ μὲν τοῦτο δείκνυσι τὸν πρὸς τὰ καλὰ ζῆλον τοῦ ἐκδότου, συγχρόνως ὅμως μαρτυρεῖ τὴν φιλοκαλίαν τοῦ τυπογραφείου.